

Dr. Lukács József András – ra emlékezzünk.

Budapest (1942.10.15) – Kiskunfélegyháza (2024.04.13)

*„Egy ember addig él, amíg emlékeznek rá”
(Fekete István)*

In Memoriam **Az utolsó lépések**

Lukács József jogi doktorként szerzett végzettségét munkavállalóként soha nem gyakorolta. A MÁV-nál helyezkedett el. Több beosztás mellett hálókocsi kalauzként keresztül-kasul bejárta Európa vasúti vonalait és városait. Vaskerekeken megtett kilométereivel többször megkerülhette volna a Földet. Lelkiismeretes munkával szolgálta az utazók kényelmét. Rá is tipikusan illett Moldova György: „Akit a mozdony füstje megcsapott...” elhíresült írása. Nyitott és befogadó volt az Őt körülvevő világra. Műveltsége, színes egyénisége megalapozta jó kapcsolatteremtő képességét. Nem nagyon bírta a helyhez kötött bezártságot. Nyugtalan lelke mindig kereste az újat, a változást, a szépet, a jót. Vélhetőleg ez tartotta egész munkásélete során a MÁV-nál. Munkája biztosította számára a viszonylagos szabad mozgást, ami Magyarországon anno nem volt könnyen elérhető mindenki számára. „Utasellátós voltam, nem vasutas” – vallotta.

Szülőként a 90-es évek közepén ismerkedtem meg Lukács Józseffel Kiskunfélegyházán. Mindkettőnk két-két kislánya osztálytárs, sőt barát lett az általános iskolában. Közös hobbink, a sakkozás idővel barátsággá érlelte ismeretségünket. Rendszeres résztvevője lett a Móra Ferenc Művelődési Központ „Pince 72” Sakk Klubja foglalkozásainak. Részt vállalt Félegyháza- Korond testvérvárosi sakk-kapcsolata elmélyítésében. Műveltsége, széles látóköre a sakkasztán is megmutatkozott.

Tudtuk, de legalább is sejtettük betegsége súlyosságát, de ami jött, az mégis nagyon hirtelen jött, döbbenetet keltett. Az utolsó lépéseket a Kossuth utcai szabadtéri sakkasztán tette meg, a legutolsó előtt. Távozása nagy űrt hagyott maga után a sakk klubban.

A vonatok továbbra is jönnek-mennek. A vaskerekek csikorognak a csillogó sínárokon, de talán a fényük kissé tompább, hiszen valaki hiányzik az utasfülkékből. De a vonat nem vár...

Kedves Józsi Barátom! Családom, a magam, a félegyházi és korondi sakkozó barátaid nevében mély fájdalommal búcsúzom Tőled!

Isten Veled! Nyugodj békében! Barátod Nagy György